

[Wamberg.]

somt af sig selv. Jeg tror ikke, nogen avis eller anden publikation, der har salgsmæssig succes på tilsvining af enkeltpersoner, organisationer, politiske partier eller andet lignende, kan stoppes ved idømmelse af større bøder eller ved at blive tvunget til berigtigelser. Det er forbrugerne, læserne af og annoncørerne i disse blade, der skal reagere. Man behøver kun et minimalt kendskab til forholdene på f. eks. dagbladsredaktioner for at vide, at kommer de tilstrækkelig mange opsigelser af abonnementer og reaktioner fra annoncørernes side, foranlediget af en bestemt redaktionel linje, så ændres denne linje.

Kristeligt folkeparti synes at mene, at f. eks. aviser foretager dybere overvejelser over, hvorvidt denne eller hin artikel vil give større salg. Overvejelser af den art vil der kun undtagelsesvis være tid til på en avisredaktion, og det ofte åbenbare misforhold mellem sensationsprægede overskrifter og avisartiklers indhold skyldes de enkelte bladets redaktionssekretær, ikke den journalist, der har skrevet artiklen.

For journalister gælder i øvrigt det samme som for alle andre faggrupper: der er gode, og der er dårlige journalister. Forudsætningen for, at en journalist kan skrive en objektiv artikel, er naturligvis, at han er i besiddelse af alle relevante oplysninger vedrørende den sag, han skriver om. Den gode journalist vil selvfølgelig søge at skaffe sig alle både positive og negative oplysninger om det, han skal skrive om, og det er i hvert fald min erfaring, at får journalisten alle oplysningerne i en sag, vil han eller hun også gøre sig hæderlige anstrengelser for at beskrive alle aspekter i historien, selv om det, journalisten finder mest væsentligt, ikke nødvendigvis behøver at falde sammen med den persons opfattelse, sagen drejer sig om.

Hvad berigtigelser angår, bør det fremhæves, at det kun kræver en enkelt eller få sætninger at fremsætte en urigtig påstand om en person eller f. eks. et politisk parti, en påstand, det kan kræve adskillige foliosider at tilbagevise utvetydigt. Allerede af den grund er forslaget om et bestemt omfang i ord i relation til berigtigelser urealistisk og mindre velgennemtænkt.

Vi har i fremskridtspartiet ingen grund til

at nære særlig blide følelser over for pressens behandling, det være sig af partiets stifter, af partiets program eller af partiets enkelte tilhængere. Når vi alligevel er imod at gennemføre bestemmelser, der kan udlægges som en begrænsning af ytringsfriheden, eller ved lov gennemføre regler, der kan virke som censur, er det, fordi sådanne regler vil gøre forsigtige aviser og blade endnu forsigtigere uden at få smudspressen stækket. De journalister, der skriver i sensationspressen, vil alligevel uden at overskride selv strengere regler end de nugældende få trykt deres historier, så længe nogen vil læse dem, blot i en form, der ikke kan rammes af selv en skærpet lovgivning.

For demokratiets fortsatte beståen er en vågen, kritisk presse en nødvendighed. Pressens almindeligt kendte økonomiske vanskeligheder skal ikke forøges ved gennemførelse af unødvendige og uigennemtænkte love. Bladdøden har i øvrigt medvirket til at nedbryde de stramme partipolitiske grænser de enkelte blade imellem, og gennem de sidste 20 år er der sket en stadig forbedring i retning af, at de enkelte aviser optager de berigtigelser, som enkeltpersoner, der er blevet generet, anmoder om optagelse af, men også korrektioner, hvor der er bragt ukorrekte artikler vedrørende organisationer eller politiske partier.

De enkelte bladredaktioner må jo nødvendigvis i 1975 stå særdeles usikre over for f. eks. deres læsers politiske tilhørsforhold og indrette sig derefter, hvis de vil overleve. Det er kun enkelte blade, der via tvangsudskrevne tilskud fra politiske modstandere, f. eks. via fagforeninger, kan skaffe sig dækning for deres underskud.

Tvangsoptagne berigtigelser, måneder efter at en persons privatliv er krænkede, som kristeligt folkeparti foreslår, kan i øvrigt gøre væsentlig større skade end gavn. Det er stadig en kendsgerning, at det, der er en nyhed i dag, pakkes der fisk ind i i morgen.

Fremskridtspartiet kan ikke medvirke til disse lovforslags gennemførelse i den forelagte form, men vi ser gerne, at pressens egne organisationer søger gennemført en bedre selvjustits.

Gudme (RV):

Jeg frygter, at den forrige ordfører har